

Τὸν ἔτρεμαν κι' οἱ βράχοι! Πάντα νικηφόρος
ἔτρεγε μπροστά!

Αὐτὸς τοῦ ἄγιαζε τὰ στήθη, τὸ τουφέκι τὸν προ-
έβλασε, τὸν βοηθοῦσε, τούδιγε τὸ θάρρος καὶ τοῦ
στάλαζε γλυκεῖς ἐλπίδες.

Αὐτὸς ἡταν ἡ δύναμις γιὰ τοὺς συντρόφους του,
καὶ ὁ Σταυρὸς ἡ ἴδική του.

Τίποτε δὲν τοὺς ἔγωριζε μὲς τὴν ζωή, ποῦ ἀφ'
εὶς τὴν ἔσωσην ἀπ' τὴν κακίαν, τὴν ἔχάρισε στὴν
Πίστιν καὶ στὴν γαλανήν Ημετίδα του.

Εἶγχε σφιγτοῦθη πειὰ ἀρρηντα μαζῆ του ὁ
Σταυρὸς καὶ ἡ Σημαῖα κι' ἡτανε τὸ καθένα κι' ἔνα
φρούριο ἀνίκητο γι' αὐτόν, π' ὠχύρων τὰ στήθη
του ἀπ' τὸν ἔχθρόν!

Χαμογελᾷ τώρα στὸν ὑπόνοιο του καὶ ὡμορφαί-
νει. Χάνεται σιγα-σιγά ἡ ἀγριότης τῆς μορφῆς του...
Σθύνεται κάθε γραμμὴ δύνης...

Σὲ λίγο ἔρχεται στὸν ἑαυτόν του ἀνίγει τὰ
οὐλά του μάτια κι' ἀντικρύζει πάλιν τὸν Σταυρόν.
Θέλει νὰ τὸν κρατήσῃ, νὰ τὸν προσκυνήσῃ. Κάμει
μιὰ νὰ σηκωθῇ καὶ πέφτει... Μὲ μιὰ στερνή κι'
ὑπέρτερη γιὰ τὰς δυγάμεις του προσπάθεια τὸ κα-
τορύθωνει· στέκεται στὰ γόνκατα, κι' ἐνῷ δέλδαληρον
τὸ σῶμά του κλονίζεται νὰ πέσῃ, ἐκεῖνος μ' ἀγω-

νίαν κατορθώνει νὰ συλλάβῃ τὸν Σταυρόν. Τὸν ἔ-
κρεμψή, τὸν φέρει μὲ λαχτάρα στὰ στεγνά του χει-
λη, καὶ ἀγκαλιασμένος μὲ τὸν Οησαυρόν του πέ-
φτει καὶ σωριάζεται στὸ ἀχυρόστρωμα...

* *

Ἡ χαρωπὲς ἀκτῖνες φύτισαν, πρὶν φύγουν ἄλ-
λη μιὰ φορὰ τὸν ἄμοιρον κι' ἔλαμψε πάλιν ὁ
Σταυρὸς καὶ ἡ κορδέλλα του, ποὺ θύμιζε, θυρρῆς,
μὲ τὴν θωριάν της τὸ αἷμα πωτεύει στὶς λαγκα-
διές, κι' ἡ ἀντηλιά των χύθηκε στὸ παγωμένο
τώρα μέτωπον τοῦ αἰχμαλώτου. Ο ψυχρὸς ἰδρῶς,
σᾶν τὰ μαργάριτάρια τῆς αὐγῆς, ἀνάβλυζε ἐπάνω
στοὺς κροτάφους του.

Τὰ χείλη του χαμογελοῦνε ἀκόμα καὶ τὰ χέρια
του-σφίγγουν σφικτά τὸ φυλακτὸ ἐπάνω στὴν καρ-
διά του.

Γιὰ Κοινωνίαν πήρε τοῦ Σταυροῦ τὸ φίλημα·
γιὰ σάδανόν του τὴν ἀγίαν χάριν. Του καὶ ἐκοινή-
θηκε χαμογελῶντας, μπρὸς στὴν Ηὔλην τῆς Λι-
ανιάτητος!

'Αγέκτησε τὴν λευθερία γιὰ πάντα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑ

ΤΟΥ ΚΑΝΟΒΑ

"Ω! χαῖρε σὺ ποῦ ἐσκλάβωσες; κι ἐξήτησες νὰ κλείσῃς
τὰ πλιὸν πλατειά σου ἵδαικα στὴ σκληρὴ πέτρα ἐπάνω,
κ' ἐμπόρεσες σὲ νέα ζωὴν αἰώνια ν' ἀναστήσῃς
τῆς Τέχνης σου κάθε δύνειρο ἀπέραντο καὶ πλανό.

Κ' ἐλεύθερος σὰν πέταξες ἀφ' τὰ δεσμὰ τῆς ὄλης
σ' ἔφερε δὲ Μιχελάγγελος πρὸς τὴν ἀθανασία
ποῦ βρίσκονται οἱ δημιουργοὶ τοῦ Λόγου καὶ τῆς Σμίλης
καὶ ὠδήγησε τὸ πνεῦμά σου στὸ πλάγιο τοῦ Φειδία.

"Ἐδωσες στοὺς ἀρχαίους θεοὺς μιὰ νέα ζωὴν ὀραία
καὶ μιὰ γαλήνη ἀρχαϊκὴ στοὺς νέους ἀνθρώπους δίνεις,
καὶ δὲν γνωρίζεις ἡ τέχνη σου σπασμούς καρᾶς ἢ δδύνης.

"Αγάστησες διχάλαστη κάθε μορφὴ καὶ ἴδεα,
καὶ ἡ σμίλη σου αἰώνιο ἔχει βαθειὰ σκαλίσει
τὸ δοξασμένο σου δύομα ποῦ δὲ Χεόνος δὲν ἔδει σφύσῃ.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

